

**UCHWAŁA NR .....
RADY GMINY BUCZKOWICE**

z dnia ..... 2018 r.

w sprawie nadania skrzyżowaniu (rondu) w Buczkowicach nazwy: im. Księdza Biskupa Jana Pietraszki

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 994 ze zm.)

**Rada Gminy Buczkowice
uchwala, co następuje:**

§ 1. Nadaje się skrzyżowaniu (rondu) ulic: Bielskiej, Wiślańskiej, Lipowskiej i Wyzwolenia w Buczkowicach, którego położenie określa załącznik do niniejszej uchwały, nazwę: im. Księdza Biskupa Jana Pietraszki.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Przewodniczący Rady

Piotr Żądło

Uzasadnienie

Ksiądz biskup Jan Pietraszko urodził się 7 sierpnia 1911 r. w Buczkowicach jako syn Józefa i Anny, z zawodu rolników, utrzymujących swoją liczną rodzinę z niewielkiego gospodarstwa. Mając niespełna trzy lata stracił matkę. Dwa lata później ojciec przyszłego biskupa zawarł związek małżeński z siostrą swojej pierwszej małżonki, chrestną Jana – Marianną, która urodziła mu siedmioro dzieci. Najstarszy z rodzeństwa Jan ostatecznie miał pięć siostr i czterech braci.

Szkolę podstawową ukończył w rodzinnej wiosce, po czym uczęszczał do Państwowego Gimnazjum im. Adama Asnyka w Białej Krakowskiej (obecnie Bielsko-Biała).

Po maturze rozpoczął studia w Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Krakowie oraz na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1936 r. z rąk ks. kard. Adama Sapiehy. Wkrótce został jego osobistym kapłanem.

Ks. Pietraszko pełnił funkcje wikariusza w Rabce, Czarnym Dunajcu i Zakopanem. Był także kapłanem Hufca Harcerzy i Hufca Harcerzy w Zakopanem oraz kapłanem przy Komendzie Chorałwi Harcerzy w Krakowie.

Od 1946 r. posługiwał w Krakowie, najpierw w parafii św. Szczepana, potem w akademickiej kolegiacie św. Anny. Pełnił obowiązki prefekta w Seminarium Duchownym oraz kapłana akademickiego i administratora parafii św. Anny.

Jako duszpasterz akademicki opiekował się także kołami Juventus Christiana. Była to organizacja, która zaraz po wojnie niosła wsparcie tym, którzy z racji studiów czuli się zagubieni w obcym mieście - wielu z nich w czasie wojny straciło również bliskich.

W 1962 r., na prośbę bp. Karola Wojtyły, papież Jan XXIII mianował go biskupem. W uroczystościach nadania sakry biskupiej w kwietniu 1963 r. uczestniczył kard. Stefan Wyszyński oraz biskupi Wojtyła i Groblicki. W lipcu tego roku bp Pietraszko został mianowany wikariuszem generalnym archidiecezji krakowskiej. W 1984 r. został przewodniczącym Archidiecezjalnej Komisji ds. Architektury i Sztuki Kościelnej.

Pomimo sprawowania tak wielu funkcji w pamięci wiernych pozostał przede wszystkim jako znakomity kaznodzieja, spowiednik i przyjaciel młodzieży.

Świadkowie życia bp. Jana Pietraszki nie kryją wzruszenia, gdy wspominają swojego duszpasterza. W latach stalinowskiego reżimu w kręgach akademickich nazywali go Wujkiem, podobnie jak członkowie *Środowiska* nazywali ks. Karola Wojtyłę. Ks. Pietraszko organizował wakacyjne wyjazdy dla młodzieży, starał się towarzyszyć młodym ludziom, obserwując ich oraz wsłuchując się w ich problemy i przemyślenia. Lubił i umiał słuchać.

Niósł pomoc ludziom bezradnym oraz podnosił na duchu tych, którzy byli zbyt przytłoczeni ciężarem życia. Był wrażliwy na ludzką biedę. Spieszył z pomocą ubogim parafianom i studentom. Biednym zapisał również w testamencie swój skromny dobytek.

Ksiądz Pietraszko otrzymał także wielki dar głoszenia słowa Bożego. Mówił językiem nieco poetyckim, ale prostym. Powoływał się na przykłady z życia, bliskie słuchaczom. Dbał o to, by nikt po wysłuchaniu jego kazania nie wyszedł z kościoła. Był wrażliwy i delikatny. Chciał, by człowiek nie bał się przychodzić do Boga, dlatego starał się być Jego najwierniejszym świadkiem.

Jako kaznodzieja bp Jan Pietraszko stworzył własny styl. „Nie słyszałem – pisał ks. Tischner – żeby ktoś tak mówił kiedy o Ewangelii”. Jego przepowiadanie zawiera treści ponadczasowe, gdyż jego źródłem zawsze była Ewangelia. „Nie mieszał religii z polityką, ani ekonomią. Zadanie, jakie sobie stawiał, polegało na religijnym budowaniu człowieka. Można powiedzieć, że były to mowy budujące, adresowane do człowieka zniszczonego, narażonego na zniszczenie. Budujące za pomocą Ewangelii. Jego styl jest moim zdaniem, nie do podrobienia” („Alfabet Tischnera”, wybór i opr. W. Bonowicz, Kraków 2012, s. 198).

Wszystkie homilie bp Jan przygotowywał z niezmierną troskliwością. Wystąpienie na ambonie poprzedzały długie modlitewne zamyślenia, uważna lektura Pisma Świętego oraz wspomagających dzieł teologicznych i mistycznych. Świadkowie wspominają, że swoje kazania przygotowywał z różnych przekładów Biblii, by były bardziej zrozumiałe. Długo się zastanawiał nad każdym zdaniem, starannie

dobierając „słowo odpowiednie myśli”. Czynił to w poczuciu odpowiedzialności za swoją misję przekazywania Bożej prawdy.

Jako duszpasterz akademicki i proboszcz prestiżowej parafii krakowskiej był inwigilowany przez funkcjonariuszy tajnych służb reżimowych. Z próby tej wyszedł zwycięsko, o czym świadczą zarówno dokumenty tzw. Teczki Pietraszki, przechowywane obecnie w archiwach Instytutu Pamięci Narodowej, jak i publikacje tegoż Instytutu.

Kiedy rozmawia się z osobami, którym dane było znać bp. Jana Pietraszkę, wspominają one szczególnie szacunek, jakim darzyli go inni duchowni, m.in. bp Karol Wojtyła. Razem uczestniczyli oni w obradach Soboru Watykańskiego II i z radością wprowadzali później reformy przybliżające zwykłych ludzi do Kościoła.

Wiele lat potem, już w Watykanie, Jan Paweł II miał powiedzieć do bp. Pietraszki: „Moja teologia, to Twoja teologia”. W słowie napisanym po śmierci bp. Jana Pietraszki Ojciec Święty stwierdził: „Obdarzył Go Bóg szczególną mądrością, darem szczególnego rozumienia Słowa Bożego oraz darem prostoty i głębi w jego przekazywaniu. Zjednoczony z Bogiem, otwarty był na świat, na człowieka, na potrzeby jego duszy (...)”.

Bp Jan Pietraszko, jako jeden z nielicznych w Episkopacie Polski, przez długie lata łączył urząd biskupa z obowiązkami proboszcza. Z tej ostatniej funkcji zrezygnował dopiero 25 czerwca 1984 r., do końca swego życia służył jednak wiernym posługą duszpasterską w konfesjonale, przy ołtarzu i na ambonie. Zmarł 2 marca 1988 r. w Krakowie i, zgodnie z życzeniem, został pochowany w podziemiach swej umiłowanej Kolegiaty św. Anny w Krakowie.

Następca biskupa Pietraszki na probostwie w Kolegiacie św. Anny, ks. inf. Władysław Gasidło, pisał o nim tak: „Jeżeli ktoś spotkał się przynajmniej raz z Biskupem Janem, musi przyznać, że przeżył chwilę niezapomnianą. Jego oddziaływanie było tak wielkie, że wystarczyła chwila, by delikatne dotknięcie jego osobowości czy nawet przypadkowe i przelotne spotkanie zapadło na zawsze w pamięci i w sercu.”

Dla wielu pokoleń był on człowiekiem niezwykłym, na którego kazania „cisnęli się wierni, by się przekonać, że Bóg jest” (z kazania pogrzebowego abp. Stanisława Nowaka).¹⁾

W 1994 r., na polecenie Jana Pawła II, kard. Franciszek Macharski rozpoczął proces beatyfikacyjny bpa Jana Pietraszki. 27 lutego 2018 r. otworzył się kolejny jego etap - Międzynarodowa Komisja Teologiczna wyraziła pozytywną opinię na temat heroiczności jego cnót.²⁾

Ksiądz biskup Jan Pietraszko był bez wątpienia wyjątkowym mieszkańcem Buczkowic. Nadanie jego imienia rondu w centrum tej miejscowości pozwoli na uczczenie go i ocali od zapomnienia.

Radni Rady Gminy Buczkowice:

Maria Sternal, Wiesław Kopacz, Mieczysław Moczek, Roman Wrona, Piotr Żądło

---

¹⁾ Źródła:

1) opracowanie ks. inf. Władysława Gasidło, Wicepostulatora Sprawy Beatyfikacji Sługi Bożego bpa Jana Pietraszki - zamieszczone na stronie internetowej Uniwersyteckiej Kolegiaty Świętej Anny w Krakowie (<http://kolegiata-anna.pl/kandydaci-na-oltarze/sluga-bozy-biskup-jan-pietraszko>),

2) artykuł Agnieszki Konik-Korn „Mistyk Słowa Bożego”, który ukazał się w roku 2008 w Niedzieli Ogólnopolskiej (nr 9, str. 26) - <http://niedziela.pl/artykul/84775/nd/Mistyk-Slowa-Bozego>.

²⁾ Źródło: homilia abpa Marka Jędraszewskiego wygłoszona w Kolegiacie św. Anny w 30 rocznicę śmierci bpa Pietraszki (<http://www.diecezja.pl>).